

Vår radiodoktor Kaj Johansson stod för mars månads föreläsning i Gula villan.

Kaj har sysslat med modellflyg sedan han kom till Västerås i slutet på 60-talet.

I början av 70 eller 71 hände det sig att han hjälpte en kamrat att laga en radio-utrustning och det blev fler som behövde hjälp. Ryktet gick och Kaj fick kontakt med Valter Johansson i Småland. Valter var den person som fick verklig fart på radioflyget i Sverige genom sin import av Futabaradion. Den radio som i början av 70-talet gjorde det möjligt för alla och en var att skaffa sig en utrustning på grund av det låga priset, priset för en fyrakanalare med torrbatterier var 995 kronor.

Kaj har sedan lång tid tillbaka ansvarat för service och underhåll av Futaba i Sverige och på så sätt fått mycket kontakt med människor och deras radioutrustningar av skilda slag. Hans intresse för att samla på radioutrustningar kom när han blev testamenterad en anläggning från tidigt 50-tal, en engelsk radio av märket ED-boomerang.

Kaj hade dagen till ära tagit med sig ett stort antal anläggningar, bordet var packat.

Klubbmöte 28 april 2001

Där fanns utrustningar från de första hick-hack och den svenska gyrostyrda telepilot till de senaste programmerbara anläggningarna. För den som inte varit hem till Kaj i villan och sett vad där finns kan jag tala om att han har ett rum i källaren som är fullt av radioutrustningar, det är ingen överdrift att säga att det är överfullt. Meningen är att det skall bli ett modellflygmuseum i Sverige och det är väl där Kajs utrustningar kommer att hamna. Förslag finns att placera museet tillsammans med det flygande museum som finns här i Västerås, och det är väl ett förslag, som vi kan stödja och hoppas på.

Kaj har rest en del i världen och träffat en del modellflygande personer. Phil Kraft som var världsmästare i F3a på 70-talet har han träffat vid ett par tillfällen. Phil konstruerade och tillverkade en utrustning med namnet World-Engines, det var något av radioutrustningarnas Rolls Royce. Konkurrenten från de japanska tillverkarna blev för stor så Phil lade ner tillverkningen. Senast Kaj var över till USA fick han nöjet att flyga det största modellflygplan man kan tänka sig, det var en Extra 300, vikten och spännvidden på kärnan känner han inte till men motorn var på 200 cc. Kaj beskrev flygningen som häftig och spännande.

Assistans hade Kaj av Håkan Gustavsson som också hade ett par utrustningar med sig. Finns det intresse bland våra medlemmar kommer Kaj och Håkan att ordna någon klubbafton där vi kan få tips och lära oss hur vi programmerar våra moderna anläggningar.

Som brukligt är på våra klubbaftonar tog vi vår fikapaus som vår klubbmästare hade dukat upp på övervåningen.

Efter paus redogjorde Kaj för laddning och skötsel av laddningsbara accar av olika slag. Han informerade också om de oljor som finns och förekommer på marknaden. Skrivet material om accar och oljor delades ut för egna studier i hemmets lugna vrå.

Det här var säsongens sista månadsmöte, i april hoppas jag att vi kan träffas varje onsdag på på vårt flygfält Arosängen.

Jag passar samtidigt på att tacka alla våra medlemmar som har ställt upp, föreläst, informerat och på bästa sätt bidragit vår gemenskap i klubben.

Sven-Eric Hallin